

वेदबीज n. *der Same des Veda*: Kṛṣṇa Pāṇā. 1,12,75.
वेदब्रह्मचर्य n. *Veda-Lehrzeit* Āc. Gṛh. 1,22,3. Pā. Gṛh. 2,5.
वेदब्राह्मण m. *ein Brahmane, der den Veda kennt, ein Brahmane im vollen Sinne des Wortes* (Gegens. ज्ञातिब्राह्मण) Bṛh. Intr. 139. fg.
वेदभाष्यकार m. *der Verfasser des Commentars zum Veda*, Bez. Śā-japa's Verz. d. Oxf. H. 162, b, 25.
वेदभू m. Bez. eines best. göttlichen Wesens MBh. 13, 7635.
वेदभूत m. N. pr. eines Mannes Sāṃsk. K. 184, b, 8.
वेदम् am Ende eines comp. absol. von 1. und 3. विद् P. 3, 4, 29. fg.
ब्राह्मणवेदं भोजयति er speist so viele Brahmanen, als er nur kennt 29, Schol. — Vgl. पावहेदम्, समत्.
वेदमन्त्र m. pl. N. pr. eines Volkes Mān. P. 58, 6.
वेदमय (von 1. वेद) adj. (f. इ) *aus heiligem Wissen bestehend, dasselbe enthaltend* Att. Bā. 1, 22. नो MBh. 3, 13862. ब्रह्मा वेदमयो नियि: 12, 6780. ब्रह्मन् HARIV. 1321. Bṛh. P. 3, 8, 15. 13, 18, 5, 20, 11. सर्व 3, 9, 18.
वेदमातर f. *die Mutter des Veda*, Bez. der Sarasvatī, Sāvitrī und Gājatrī Taitt. Ā. 10, 36 in Ind. St. 2, 194. MBh. 5, 7127 (pl.). 6, 804. 12, 7305. HARIV. 7022. 11516. Pāṇā. 1, 12, 54. 56. Kūrma-P. und Devī-P. im CKDā.
वेदमातृका f. *dass.*, Bez. der Sāvitrī Pāṇā. 1, 3, 41.
वेदमालि m. N. pr. eines Brahmanen Verz. d. Oxf. H. 11, a, 2.
वेदमित्र m. N. pr. eines Veda-Lehrers RV. Pāṇ. 1, 11. Müller, SL. 136. 143. Colbra, Misc. Ess. I, 15. VP. 277. Verz. d. Oxf. H. 405, b, No. 10. — 74, b, 2.
वेदमुखा f. *eine geflügelte Wanze* Chāṇḍīyā. bei Wilson.
वेदमुण्ड m. N. pr. wohl eines Asura: वेध Verz. d. B. H. 140 (V. 26).
वेदमूर्ति m. *eine Erscheinungsform des Veda*: der Sonnengott Mān. P. 102, 22.
वेदय nom. ag. vom caus. von 1. विद् P. 3, 1, 138. Vop. 26, 35.
वेदयज्ञ m. *ein im Veda vorgeschriebenes Opfer* M. 2, 183. MBh. 2, 277.
मय adj. *aus solchen Opfern gebildet, solche Opfer enthaltend* VP. bei Muir, ST. 4, 31. Mān. P. 47, 8.
वेदयितृ (vom caus. von 1. विद्) nom. ag. *Erkenner, Kenner*: वेद्यं वेदयिता (*qui scire facit* St.) चासि Kumāras. 2, 15.
वेदरकर, **वेदरकर** und **वेदरकर** (dieses scheint die richtige Form zu sein; vgl. *بدرکر* Aufbecker) m. Bein. Nṛsiṃha's oder Narasiṃha's, Vaters des Nārāyaṇa, der einen Commentar zu Buch XII. fg. des Naishadhīya-karita verfasste, Naism. in den Unterschr.
वेदरक्त्य n. *die Geheimlehre des Veda, die Upanishad* MBh. 4, 62.
वेदरात m. N. pr. HARIV. LAGL I, 166 fehlerhaft für देवरात; vgl. HARIV. 1993.
वेदराशि m. *der gesamte Veda* Kull. zu M. 1, 21.
वेदवदन n. 1) *der Mund* —, *Eingang zum Veda*, Bez. der Grammatik Gōlādh. im CKDā. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 39, b, 34.
वेदवत् (von 1. वेद) 1) adj. *mit dem Veda vertraut* Pāṇā. bei Müller, SL. 129. HARIV. 13235. — 2) f. **वती** a) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 324 (VP. 192). 13, 7651. Mān. P. 57, 19. — b) N. pr. einer Tochter VI. Theil.

Kuṇḍadhvaṅga's, die später als Sitā (auch als Draupadī und Lakshmi) wiedergeboren wird, R. ed. Bomb. 6, 60, 10. 7, 17, 9. 38. Verz. d. Oxf. H. 24, a, 10. fgg. — c) N. pr. einer Apsaras Vāpi beim Schol. zu H. 183. — d) Pāṇā. 70, 7 und 73, 19 fehlerhaft für वेत्रवती, wie die v. l. hat.

वेदवाक्य n. *ein Ausspruch der heiligen Schrift* SANYADARĀṆAS. 72, 19. 128, 3. 4.

वेदवाद m. *ein Ausspruch der heiligen Schrift und das Sprechen über die heilige Schrift, theologische Unterhaltung*: ० रत Bṛh. 2, 42. इति देवा व्यवसिता वेदवादाश्च शाश्वताः Aussprüche des V. MBh. 12, 282. वेदवादाशानुपुगं कृतसि so v. a. theologische Unterhaltungen 8503. 13, 3140. VP. bei Muir, ST. 1, 23. 147. 4, 3. Bṛh. P. 4, 2, 22. 4, 19. 5, 11, 2, 9, 22, 16. 11, 18, 30.

वेदवादिन् adj. *der über die heilige Schrift zu reden versteht*; m. Theolog MBh. 3, 14698. Bṛh. P. 1, 5, 23. 4, 12, 40. 5, 13. SANYADARĀṆAS. 131, 21.

वेदवास (1. वेद + 2. वास) m. *ein Brahmane* Chāṇḍīyā. im CKDā.

वेदवाक् adj. *dem Studium des Veda obliegend* MBh. 13, 1269. = वेदपाठक Nīlāk.; vgl. धर्मवाक् unter वाक् 1).

वेदवाहन adj. *den Veda tragend oder bringend*; Beiw. des Sonnengottes MBh. 3, 149.

वेदविज्ञ (von वेदविद्) n. *Kenntniß des Veda* Mān. P. 33, 15.

वेदविद् adj. *Veda-kundig* Čat. Bā. 14, 6, 2. 4. Čāṇk. Gṛh. 4, 1. 4. M. 2, 78. 3, 179. 7, 38 u. s. w. Wessm. Gṛh. 110. Bṛh. 8, 11. 15, 1. 15. MBh. 3, 2074. 2450. 3, 6063. 7132. R. 1, 5, 21. 6, 1. Čik. Ca. 18, 8. ष ० M. 4, 192. वेदवेदाङ्गविद् R. 1, 1, 15. वेदवित्तम M. 5, 107.

वेदविद्या f. *Veda-Kunde*: ० विद्याधिगम MAITREY. 4, 3. ० विद् KATHĀS. 27, 164. ० विद्यात्मक Mān. P. 102, 20. ० विद्याधिप Pāṇā. 1, 8, 24.

वेदविद्म adj. = वेदविद् s. u. विद्म.

वेदवृह m. N. pr. eines Veda-Lehrers Verz. d. Oxf. H. 55, a, 14.

वेदवैनाशिका f. N. pr. eines Flusses R. in VP. 2te Aufl. II, 145. ० वेनाशिका R. 4, 40, 21.

वेदव्यास m. *der Veda-Diaskeuast*, = व्यास TRH. 2, 7, 19. H. 846. MBh. 1, 76. 13, 680. 1387. HARIV. 2364. VARĀH. Bṛh. S. 46, 12. Verz. d. B. H. 13, 5. 9. No. 392 (S. 104). 804. 1343. Verz. d. Oxf. H. 3, a, No. 24. 9, b, 14. VP. 272. Ind. St. 1, 468. fg. 3, 396. Pāṇā. 2, 1, 15. 3, 4, 9.

वेदव्रत n. *eine im Veda vorgeschriebene Observanz*: ० व्रतानि विधिः Titel eines Pariśiṣṭa des Kātyāyana Verz. d. Oxf. H. 382, a, 3. ० पुरायण so v. a. *den Veda studierend und die Observanzen beobachtend* VARĀH. Bṛh. S. 48, 65.

वेदशब्द m. *ein Ausspruch des Veda* M. 1, 21.

वेदशाखा f. *Veda-Zweig*, — *Schule* Ind. St. 1, 16, 13. Bṛh. P. 5, 2, 9. Verz. d. B. H. No. 1218. Verz. d. Oxf. H. 56, a, 1. 86, b, 47. ० प्रणयन 8, a, 81. — Vgl. प्रतिवेदशाखम्.

वेदशास्त्र n. sg. *die im Veda vorgetragene Lehre* M. 4, 260. 5, 2. 12, 94. 99. fg. 102. 106. n. pl. *der Veda und andere Lehrbücher* Verz. d. Oxf. H. 91, a, 4. वेदशास्त्रार्थव 2. वेदशास्त्रागमकथाः 11.

वेदशिर m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa Bṛh. P. 6, 6, 20. statt des erforderlichen acc. ० शिरम् hat die ed. Bomb. den nom. ० शिरम्[!].